מהי שמירה ראויה???

תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף נה עמוד ב

דין המשנה: נעל בפני הצאן כראוי- פטור, ואם נעל שלא כראוי - חייב

נקודות להבהרה:
- דלת העומדת ברוח מצוייה היא צורת שמירה פחותה (=שמירה מינימאלית). יש צורות שמירה טובות יותר שמכסות מקרים רבים יותר.
- מבחן העמידות של הדלת איננה רק באיזה עוצמת רוח היא עומדת, אלא הכוונה היא עד כמה השמירה שנעשתה שומרת על הצאן בפני בעיות שכיחות.

איזהו "כראוי" ואיזהו "שלא כראוי"?

דלת העומדת ברוח מצוייה= כראוי.

דלת שאינה עומדת ברוח מצוייה= שלא כראוי.

החשש שלנו הוא שהצאן יצליחו לצאת מהדיר ויזיקו רכוש אחרים:
1. יאכלו בשדות של אחרים (נזקי שן)
2. יהרסו יבול ברגלם (נזקי רגל).

כיוון שמדובר בנזקים שהצאן עושה באופן טבעי הוא מוגדר כ**מועד** להם. אז לפי זה המשנה סוברת שבע"ח המועד לנזק מסויים אין דורשים מהאדם לשמור שמירה מעולה אלא די בשמירה פחותה

מי הוא התנא שסובר במשנתנו שבע"ח המועד לעשות נזק מספיק לשמור עליו שמירה פחותה?

יש שלוש דעות של תנאים שנחלקו בשאלה: מהי השמירה הנדרשת בשור המועד?

א. לדעת **רבי מאיר**, הוא צריך **שמירה מעולה**.

ב. לדעת **רבי יהודה**, די לו **בשמירה פחותה**.

ג. לדעת רבי אליעזר, **אף שמירה מעולה אינה דיה בשור המועד**.

לנזקי שן ורגל יש דין מיוחד שמספיק להם שמירה פחותה

ארבעה דברים התורה דורשת שמירה פחותה: בור, ואש, שן, ורגל.

סוג הנזק	המקור בתורה	מה נלמד מהפסוק?
בור	"כי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור, ולא יכסנו".	בעלי הבור מתחייבים על הנזק שהבור שלהם גרם רק כאשר הם לא כיסו אותו. מזה שהתורה לא דורשת לסגור לגמרי(=שמירה מעולה) את הבור אלא רק לכסות אותו (שמירה פחותה) אנו למדים שבנזק בור מספיק שמירה פחותה.
אש	"שלם ישלם המבעיר את הבערה"	חיוב התשלום על נזקי אש היא רק כאשר נעשית פעולה המאפשרת העברת אש ממש (כשל לגמרי בשמירתו..) אבל אילו עשה שמירה פחותה וקרה נזק אינו חייב לשלם.
שן	"כי יבער איש שדה או כרם.." {"..כַּאֲשֶׁר יְבַעֵר הַגָּלָל עַד תֻּמּוֹ:" (מלכים א פרק יד פסוק י)-השן, שלפעמים היא מגולה ולפעמים מכוסה. או מלשון "גללים", שעל ידי אכילת השן נעשים הגללים-הרי ש"ביעור" הוא מלשון אכילת בהמה.}	חיוב התשלום על נזקי שן היא רק כאשר פשע לגמרי בשמירה וכאילו האכיל את הבהמה בידיו, אבל אם עשה שמירה פחותה- אינו חייב בתשלום.
רגל	"ושלח את בעירה, ובער בשדה אחר" {"... מְשַׁלְּחֵי רֶגֶל הַשּׁוֹר וְהַחֲמוֹר": (ישעיהו פרק לב פסוק כ)- שילוח הוא ביטוי העוסק ברגל של בהמה }	חיוב התשלום על נזקי רגל היא רק כאשר פשע לגמרי בשמירה וכאילו הוליך בעצמו את הבהמה בידיו לשדה חברו, אבל אם עשה שמירה פחותה- אינו חייב בתשלום.

רבה: מהמשנה שלנו ניתן ללמוד שבע"ח מועד מספיק לשמור שמירה פחותה

- ש: מדוע המשנה שלנו עוסקת בכונס צאן לדיר ולא בשור כפי שעסקה המסכת עד כה?

ת: המשנה שלנו עוסקת דווקא בצאן שהנזק הרווח אצלם הוא שן ורגל, כדי ללמדנו שדווקא בהם, מפני שהם מועדים עליהם, יש לשמור אותם שמירה פחותה אבל בנזקים אחרים-לא